

[Adolph Sørensen.]

en prøve, for at man kan erhverve mester-
navnet. Der er adskillige hensyn, der taler
herfor.

Ved en gennemførelse af det ændringsfor-
slag, jeg har stillet — det vil jeg gerne have lov
til at understrege — sker der ingen begræns-
ning i etableringsretten; der sker ingen be-
grænsning i oplæringsretten, ingen begræns-
ning i organisationsretten, i konkurrence-
friheden eller konkurrencemulighederne, og
der er ikke tale om bare i den ringeste
udstrækning at indføre et monopol for de
mestre, som består mesterprøven.

Den nugældende bestemmelse for retten
til at føre mesterbetegnelsen bygger jo på
en betænkning fra den kommission, der
arbejdede i årene fra 1921 til 1926. For 40 år
siden var det vel realistisk at mene, at det
var tilstrækkeligt at have en faglig prøve
for at være mester og leder af en håndværks-
virksomhed; men sådan som forholdene har
udviklet sig i de forløbne 40 år, tror jeg,
det er sagligt velunderbygget og berettiget
at sige, at en rent teknisk-faglig svende-
prøve absolut ikke er tilstrækkelig, og jeg
mener virkelig alvorligt, at det er at vil-
føre de unge, når man — eller hvis man —
fra lovgivningsmagtens side meddeler dem,
at en svendeprøve er tilstrækkelig til at
fylde pladsen ud som mester.

På samme måde som den obligatoriske
svendeprøve helt utvivlsomt har været med
til at højne de faglærtes uddannelse og den
arbejdsmæssige kvalitet, vi har grund til
at glæde os over og vel også på de fleste
områder være stolte over, mener jeg —
og det mener håndværkets organisationer —
at en obligatorisk mesterprøve vil være med
til at højne virksomhedsledernes kvalitet
til gavn for hele samfundet.

Det er helt klart med sigte på virkelig nu
at udfylde mesternavnet, at jeg ønsker
dette forslag gennemført, og jeg skal
tillade mig at opfordre det høje tings
medlemmer til at stemme for de af mig
stillede ændringsforslag under nr. 3 og 4.

For så vidt angår min stilling til ændrings-
forslaget under nr. 7, stillet af handels-
ministeren og tiltrådt af et flertal i udvalget,
vil jeg gerne have lov til at sige, at jeg
under udvalgsforhandlingerne stillede et
spørgsmål til den højtærede minister, som
jeg også — efter at betænkningen i og

for sig var udarbejdet — fik et svar på.
Det, der var mine udtrykte betænkeligheder,
var de mulige konsekvenser af at afskaffe
næringsbrevet som sådant for det tilfælde,
at vi blev medlemmer af fællesmarkedet,
af EEC.

Jeg vil gerne henvise til, at det i en
lang række lande, herunder de fleste af
fællesmarkedets, men også i de nordiske
lande, er en betingelse at aflægge mester-
prøve for at kunne drive næring i hånd-
værket. Noget sådant kræver jeg jo ikke
engang i mit ændringsforslag. Det har jeg
allerede understreget. Det svar, som jeg
fik den 9. maj i år, og som jeg takker
ministeren for, bestyrkede mig i mine
betænkeligheder. Det måtte det gøre. Efter
at ministeren har refereret, givet udtryk
for og konkluderet angående de mulige kon-
sekvenser, siges det vedrørende disse over-
gangsbestemmelser, som der er talt om
inden for fællesmarkedsprotokollen, indtil
en harmonisering af medlemslandenes næ-
ringsretlige bestemmelser kan gennemføres,
at det må påregnes, at det under denne
harmoniseringsproces vil kunne blive nød-
vendigt at acceptere forskellige krav og
kontrolforanstaltninger, som ikke er be-
kendt i dansk næringsret, således at næ-
ringsloven i tilfælde af dansk medlemskab
må ændres på ny for at tage hensyn til
denne harmonisering — det ærede medlem
hr. Axel Ivan Pedersen opfordrede jo
også den højtærede minister til at have et
vågent øje med denne mulige udvikling —
og så fortsættes der:

„I det omfang man i denne henseende
vil tage hensyn til muligheden af et
eventuelt dansk medlemskab af EEC,
må dette hensyn nærmest tale for, at
spørgsmålet om en eventuel omlægning af
vor hidtidige næringsbrevsordning (hvortil
man også hidtil med fordel har kunnet
knytte visse kontrolforholdsregler gen-
nem påtegninger om forskellige forhold)
stilles i bero, indtil man får nærmere
kendskab til, hvilke funktioner der under
et fremtidigt harmoniseret næringsret-
ligt system i Europa må knyttes til
medlemslandenes registreringssystemer.“

Jeg lagde mærke til, at det ærede med-
lem hr. Johan Asmussen udtrykte glæde
over, at man i 1970, om ikke andet ind-
træffer inden, lader næringsbrevsordningen